

Definitie van de effectgroep 3.1 eutrofiëring via lucht

Definitie

Eutrofiëring is de toename (in absolute zin of in beschikbaarheid) van de hoeveelheid voedingsstoffen in het milieu. De voornaamste maar niet exclusieve eutrofiërende stoffen zijn fosfor (onder de vorm van fosfaten) en stikstof (onder de vorm van nitraten en ammoniumverbindingen).

Eutrofiëring kan gebeuren via de lucht (bv. inwaai van voedingsstoffen, atmosferische stikstofdepositie), via de bodem (bv. stikstof of fosfaataanvoer via grondwater) of via het oppervlaktewater. Op zich doet dit medium er niet toe, maar om praktische redenen delen we het effect eutrofiëring in subgroepen in. Zo kan met name de impact van een welbepaalde ingreep zo nauwkeurig mogelijk gesitueerd worden. Al naargelang het medium waarbinnen de nutriënten of de stoffen die hun vrijstelling kunnen bevorderen, zich verspreiden, kan onderscheid gemaakt worden tussen eutrofiëring via de lucht (subgroep 3.1), bodem (subgroep 3.2), grondwater (subgroep 3.3) en oppervlaktewater (subgroep 3.4).

Toelichting

Het kan gaan om aanvoer van eutrofiërende stoffen via de lucht (droge en natte neerslag van ammoniak en stikstofoxiden) of nitraat- en fosfaataanvoer via het oppervlakte- of grondwater.

Het omvat ook de toevoer van stoffen die indirect tot eutrofiëring kunnen leiden doordat ze de vrijstelling van nutriënten bevorderen uit reeds ter plaatse aanwezige nutriëthoudende verbindingen (=interne eutrofiëring), bv. door de aanvoer van sulfaten of door het versnellen van de mineralisatie (=de omzetting van plantenresten en humus tot anorganische voedingsstoffen en CO₂) bv. in het geval van verdroging. Eutrofiëring is voor een groot aantal habitattypen en –soorten een oorzaak van hun achteruitgang.